

Voisiko kaunis musiikki, jolla on todellinen sanallinen ja musiikillinen viesti, herättää suomalaiset tuntemaan oikean ja väärän?

Heikkilä. Hänen tarkoituksensa oli Erkki Hurtigin kanssa laittaa video suoraan nettiin siten, että kuka tahansa olisi voinut seurata tilaisuutta parinkymmenen sekunnin viiveellä. Teknisistä syistä siirto ei onnistunut. Videoista tulee jossain vaiheessa otteita Pro Karelian nettisivuille www.prokarelia.net.

Musiikki kuuluu vanhana perinteenä karjalaiseen kulttuuriin. Ehkä useampikin on miettinyt, kuinka merkittävää osaa se näyttelee. Suomalaisen mielissä musiikki ei kuitenkaan näytä saaneen yhtä suurta merkitystä kuin Virossa.

Virossa vapauden kaipuun ja vapauden saavuttamisen edellyttämä henkinen tahtotila saavutettiin pitkälti yhteislaulun ansiosta. Kenties karjalaistenkin olisi elvytettävä lisää lauluperinnettä ja lähdeittä laulamaan valtiomiehiämme ja –naisiamme Karjalan ja muiden pakkoluovutettujen alueitten palauttamisen tielle.

Nyt se tien alku on monelta pahasti hukassa. Ei ymmärretä, että omalla toiminnalla edistetään vääryyttä ja omien kansalaisten ihmisoikeuksien polkemista. Kuvitellaan, että toimitaan eettisesti oikein, järkevästi ja oikeudenmukaisesti. Käytännössä toimitaankin täysin päinvastoin.

Voisiko kaunis musiikki, jolla on todellinen sanallinen ja musiikillinen viesti, herättää suomalaiset tuntemaan oikean ja väärän? Ainakaan se ei olisi helppoa. Meitä, kuten muidenkin ns. sivistyneiden valtioiden asukkaita, on kenties liian kauan jo turrutettu räminällä ja viihteellä. Kenties hyvän ja rakentavan musiikin ylentävä ja kasvattava vaikutus ei saavuttaisi ihmisiä?

Miksi meitä turrutetaan pääosin sisällyksettömällä viihteellä? Viihde on valtaisa teollisuudenhaara, josta moni saa leipänsä – ja moni kuulovaurion. Viihdetaiteilijat ovat erityisesti nuoremman sukupolven idoleja, joita palvotaan ja matkitaan.

Viihde sekä päättäjien että kuulijoiden näkökulmasta on saanut suosiota kenties siksi, että sen avulla pyritään häivyttämään kansalaisten mielistä elämän ankeus, puute, koetut ihmisoikeusloukkaukset, elämän ahdistus.

Se voi monellekin olla väkivaltakulttuurin vastamuoto, jossa paha olo turrutetaan mielistä riittävällä massalla ääntä ja toistuvaa rytmiä. Viihteen merkityksen syvämpi tutkiminen voisi olla tarpeen.

Olisiko peräti niin, että politiikassa poliittinen liturgia on eräänlainen viihdettä korvaava turrutusmuoto, jonka avulla todellinen tilanne häivytetään mieltä painamasta ja voidaan uskotella, että kaikki on hyvin?

Kun vain ajatellaan niitä kanonisoituja asioita, joiden mantrona toistellaan syvinä totuuksina – ja kuitenkin niistä sangen monet ovat silkkaa pötyä – alkaa käsitys poliittisen ”viihteen” sisällöstä löytää muotonsa.

On sääli, jos tällainen poliittinen tur-

ruttaminen tuhoaa vastuuntuntoisesti ja inhimillisesti ajattelevien poliitikkojen mielestä todellisen tilanteen tajun ja saa heidät henkisesti painostuksella yhtymään kanonisaatioon. Niinhän se varsinaisessakin viihteessäkin tapahtuu. Massan voima haluaa saada kaikki ihmiset mukaan, ettei kukaan kritisoi ajan tyhjänpäiväistä kulluttamista.

Miten näin upean kareliaanista henkeä luoneen tilaisuuden jälkeen voi edes syntyä näin vahvasti toisella laidalla olevia ajatuksia? Ehkä juuri siksi, että nykyinen tila on keinotekoinen, ahdistava ja huono.

Tavoitteeksi ei pitäisi asettaa sitä, että nykytila häivytetään mielistä, vaan että siihen johtaneet asiat korjataan.

Sydämellä tuotettu kareliaaninen musiikki voi avata mieltä ajattelemaan asioita uudesta näkökulmasta. Musiikilla on ihmeellinen voima. Annetaan hyvälle musiikille mahdollisuus.

Kirjojen julkistamistilaisuuden ja musiikki-illan osanottajia.

Oikea alakuva, esiintyjä vasemmalta lukien: Risto Lappalainen, Arto Lahti, Juha Matti Holopainen, Päivy Meller, Richard Järnefelt, Raita Karpo, Elin Pöllänen, Eila Pöllänen, Marja-Leena Saksi ja Antero Siljola.

Annetaan hyvälle musiikille mahdollisuus!